

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA SECTORULUI 5 BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ

Dosar nr. ...

Sentința penală nr. 1369
Ședința publică de la 08 iunie 2017

Instanța constituită din:
Președinte – ...
Grefier – ...

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror

Pe rol se află judecarea cauzei penale privind pe petentul V, având ca obiect liberare condiționată (art.587 NCPP).

La apelul nominal făcut în ședința publică petentul a lipsit, fiind reprezentat de avocat ales ..., în temeiul împuternicirii avocațiale nr. .../2017 aflată la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care învederează lipsa relațiilor solicitate locului de detenție. De asemenea, se învederează depunerea unei cereri de judecare a cauzei în lipsă formulată de petent și înaintată prin intermediul personalului însărcinat cu paza și supravegherea persoanelor deținute.

La apelul nominal făcut în ședința publică în dosarul nr.... petentul a lipsit, fiind reprezentat de avocat desemnat din oficiu ..., în temeiul delegației pentru asistență juridică obligatorie nr. .../2017 pe care o depune la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează depunerea unei cereri de judecare a cauzei în lipsă formulată de petent și înaintată prin intermediul personalului însărcinat cu paza și supravegherea persoanelor deținute, după care;

Instanța, având în vedere și disp. art.43 alin.3 C.pr.pen., constatând că între cele două cauze există identitate de obiect și părți, în sensul că ambele cauze privesc liberarea condiționată a petentului V, pune în discuție reunirea dosarului nr. ... la dosarul nr.....

Avocatul ales al petentului arată că nu se opune reunirii celor două cauze, având în vedere că există o legătură indestructibilă între cele două cauze, chiar dacă denumirile acțiunilor sunt altele.

Avocatul desemnat din oficiu al petentului arată că este de acord.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu reunirea celor două cauze.

Constatând îndeplinite condițiile legale, instanța dispune reunirea dosarului nr. ... la dos. nr.

În temeiul art. 91 alin. 4 C. proc. pen. instanța constată încetată delegația apărătorului din oficiu față de prezența apărătorului ales, urmând a se pronunța asupra onorariului prin încheiere de conexare.

În continuare, instanța pune în discuție cererea de judecare a cauzei în lipsă formulată de petent.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu se opune încuviințării cererii de judecare a cauzei în lipsă formulată de petent.

Apărătorul petentului susține cererea, având în vedere starea de sănătate a petentului.

Instanța, față de dispozițiile art. 364 alin. 4 C. proc. pen., încuviințează cererea de judecare a cauzei în lipsă formulată de petent.

Avocatul petentului solicită depunerea la dosar a unui memoriu prin care justifică, nu imposibilitate de a se prezenta, ci faptul că nu se prezintă, precum și decizia penală nr.28/C a Tribunalului București la care a făcut referire și cu privire la care va face trimitere în susținerea contestației formulate de petent.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu dorește o copie a deciziei întrucât o deține, de altfel urma să formuleze o cerere de încuviințare a probei cu înscrisuri.

Instanța dispune a se prezenta înscrisul depus de apărătorul petentului Reprezentantul Ministerului Public, spre studiu.

Instanța acordă cuvântul asupra probelor.

Avocatul petentului arată că nu solicită încuviințarea de probe noi.

Reprezentantul Ministerului Public solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, anumite hotărâri judecătorești, respectiv sentința penală nr. 2834/13.12.2016 pronunțată în dosarul nr. ... al Judecătoriei Sectorului 5 București prin care s-a respins prima cerere de liberare condiționată formulată de petentul-condamnat V, ca neîntemeiată, precum și decizia penală prin care aceasta a rămas definitivă.

Avocatul petentului arată că le cunoaște.

Instanța, față de dispozițiile art. 100 C. proc. pen. apreciind proba cu înscrisuri, respectiv cele două hotărâri judecătorești, ca fiind legală, temeinică și utilă soluționării cauzei, o încuviințează ca atare.

Reprezentantul Ministerului Public, în cadrul aceleiași cereri de suplimentare a probatoriului solicită și încuviințarea probei cu înscrisuri, respectiv două hotărâri, decizia civilă nr. 419/A/2017 în dosarul nr. ... a Curții de Apel București, în dovedirea atitudinii condamnatului vis-a-vis de consecințele faptei sale, precum și două hotărâri, reprezentând practică judiciară, precizând că deși nu este obligatorie în vederea pronunțării unei soluții, aceasta prezintă relevanță pentru luarea unei decizii și motivarea acesteia de către instanță sub aspectul motivelor de respingere a unor alte cereri de liberare condiționată, motive asemănătoare cu cele din prezenta cauză.

Avocatul petentului, asupra probei cu înscrisuri formulată de reprezentantul Ministerului Public, arată că nu se opune încuviințării probei cu înscrisuri, respectiv decizia civilă nr. 419/A/2017, urmând a face discuție și cu privire la această hotărâre, precizând că nu

are nicio relevanță în cauză. Mai mult, în ceea ce privește depunerea acestui înscris, căci probă nu poate constitui, solicită a se constata că legea aplicabilă în materia liberării condiționate în ceea ce-l privește pe dl. V, este Codul penal anterior, motiv pentru care dispozițiile art.100 și 101 C. pen. care statuează anumite condiții pentru liberarea condiționată, printre care și plata despăgubirilor civile nu îi sunt aplicabile, însă dacă reprezentantul Ministerului Public înțelege să-și întemeieze probabil concluziile de respingere a cererii de liberare condiționată pe acest înscris, urmează a face referire la acesta. În ceea ce privește practica judiciară în materie de liberare condiționată, solicită respingerea cererii de depunere a celor două hotărâri, întrucât pe de o parte, acestea vizează o chestiune particulară, care privește un alt condamnat, iar pe de altă parte, practica judiciară nu poate să folosească în deciziile de oportunitate ale unui magistrat, altul decât cel care a luat hotărârea invocată.

Instanța încuviințează depunerea la dosarul cauzei a înscrisurilor depuse cu titlu de practică judiciară, urmând ca aceasta să fie analizată, la soluționarea cererii de liberare condiționată, în ansamblul ei, cu titlul de rigoare practica judiciară depusă nefiind obligatorie.

Avocatul petentului arată că nu a îndrăznit să aducă decizii de liberare condiționată. Revenind, avocatul petentului arată că este de acord a se depune la dosar hotărârile cu titlu de practică judiciară propuse de reprezentantul Ministerului Public.

Nefiind alte cereri de formulă sau probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbatere.

Avocatul ales petentului arată că întrucât sunt două dosare, respectiv contestația formulată de petentul V împotriva procesului-verbal al comisiei de liberare din cadrul penitenciarului și unul care are ca obiect cererea de liberare condiționată formulată în temeiul art. 97 alin. 11 din Legea nr. 254/2013 și deși obiectul judecății, după dispozițiile legii, este cererea de liberare condiționată, va face referire și la contestația formulată de domnul V, din două motive, și anume: în considerarea faptului că dumnealui a declarat o contestație, precum și pentru că urmează a critica hotărârea comisiei pentru că în opinia sa, cei din penitenciar cunosc cel mai bine activitatea, comportamentul unui condamnat, iar magistratul se poate îndruma după deciziile acestora. În acest sens, arată că cel mai important aspect, la care va face referire, constituie faptul că dl. V a mai fost prilej de discuții într-o cerere de liberare condiționată, formulată tot de domnia sa, după o hotărâre de respingere a liberării condiționate dată de aceeași comisie din cadrul penitenciarului. De asemenea, arată că hotărârea este cunoscută, judecătorul de la fond a hotărât amânarea sau prorogarea termenului de reiterare a cererii cu 11 luni, însă în decizia penală pronunțată Tribunal București, rejudecând, magistratul a consacrat că 6 luni - termenul stabilit de reiterare a cererii - este un termen suficient pentru ca domnul V să reconsidere valorile sociale în raport cu fapta săvârșită. În primul rând, arată că se pune problema dacă există autoritate de lucru judecat în materie, apreciind totodată, că nu există autoritate de lucru judecat în materie, pentru că noua cerere de liberare condiționată se bazează pe alte împrejurări. Cu toate acestea, învederează, contrar celor susținute anterior, că există totuși o autoritate de lucru judecat cu caracter provizoriu, care consacră o împrejurare de care toți ceilalți care examinează cererea de liberare condiționată trebuie să țină seama, și dacă cele care au fost consacrate acolo, nu s-au

răsturnat, atunci autoritatea de lucru judecat trebuie avută în vedere. Ca atare, arată că un magistrat în mod definitiv stabilește că un termen de 6 luni este suficient pentru îndreptare, ori dacă domnul V și-a menținut comportamentul anterior și nu a avut un comportament neconform cu comportamentul anterior, atunci autoritatea de lucru judecat cu privire la termenul de îndreptare și de reiterare a cererii este una valabilă și trebuie avută în vedere și de comisia pentru acordarea liberării condiționate din cadrul penitenciarului și de instanță. Mai mult, arată că domnul V nu a făcut nimic altceva decât să se comporte așa cum s-a comportat pe toată perioada a detenției până la analiza primei cereri de liberare condiționată, învederând astfel că, ar fi fost răsturnată autoritatea de lucru judecat dacă de la data când a fost luată ultima hotărâre, definitivă a Tribunalului București și până la data la care s-a examinat oportunitatea unei noi cereri de liberare condiționată, domnul V și-ar fi modificat comportamentul. Ori, în cauza de față, solicită a se observa că din chiar procesul-verbal al comisiei din data de 24.05.2017, din caracterizările care stau în spatele acestui proces-verbal, rezultă neîndoielnic că de la data examinării ultimei cereri și până la această dată, domnul V s-a comportat corespunzător, a continuat activitatea de muncă în penitenciar, acolo unde a fost desemnat să muncească, mai mult decât atât, a avut relații corecte, neconflictuale și deci un comportament conform. Date fiind aceste aspecte, arată că se pune problema cum mai poate fi prelungită detenția pentru domnul V de vreme ce un magistrat reține că 6 luni sunt suficiente și de vreme ce domnul V a demonstrat că a avut același comportament ca cel de dinainte, care l-a determinat pe magistrat să fixeze termen de reiterare de numai 6 luni. În consecință, apreciază că o nouă analiză a unei cereri de liberare condiționată în cazul în care a fost respinsă dintâi, este oportună și nu depinde de analiza anterioară, numai dacă judecătorul a stabilit termenul maxim pentru reiterarea cererii de liberare condiționată, ori în aceste condiții, din moment ce termenul de reiterare este inferior celui maxim prevăzut de lege pentru reiterare, înseamnă că, încă o dată, a apreciat judecătorul că 6 luni sunt suficiente. În continuare, arată ca al doilea parer al concluziile formulate, vizează hotărârea comisiei, învederând în acest sens, că concluzia pe care o trage orice observator independent citind motivele de respingere a liberării condiționate, este aceea că aceste motive sunt cu totul și cu totul alături de prevederile legii. De asemenea, reiterează concluziile potrivit cărora legea penală aplicabilă, este vechiul Cod penal, art. 59 și următoarele din vechiul Cod penal. Prin urmare, apreciază că în conformitate cu art. 59 vechiul Cod penal condamnatul poate fi liberat condiționat dacă dă dovezi temeinice de îndreptare și este stăruitor în muncă, criteriile ce urmează a fi analizate de către orice persoană implicată într-un act decizional cu privire la liberarea condiționată, motiv pentru care solicită a se constata că domnul V a dat dovezi temeinice de îndreptare, pentru că a avut un comportament corespunzător și nu a fost sancționat disciplinar și în al doilea rând, a dat dovadă de stăruință în muncă. La analiza acestor condiții, solicită a se avea în vedere că, comisia susține că perioada scurtă de timp executată efectiv din pedeapsă este, la acest moment, de numai 1021 zile, ori din pedeapsa care se are în vedere atunci când se stabilește fracția necesară pentru liberare condiționată, fac parte și perioada efectiv executată și zilele câștigate, învederând că nu poate face discuție pentru că în autoritatea de lucru judecat care nu poate fi răsturnată de data aceasta, a intrat împrejurarea că domnul V a câștigat zile din muncă intelectuală și din muncă fizică. Un alt doilea motiv, faptul că liberarea condiționată este doar o vocație, și nu un drept, oportunitatea liberării privită prin prisma atingerii scopului pedepsei rămânând la aprecierea comisiei; în

ceea ce privește această sintagma „o vocație și nu un drept”, solicită a se consulta dicționarul explicativ al limbii române pentru a se ajunge la concluzia că vocație, nu are altă semnificație decât aptitudine, înclinare spre o profesie sau spre o ocupațiune, nicidecum sensul pe care îl da în concluziile sale, comisia, susținând în acest sens, că este dreptul domnului V la liberare condiționată, consfințit de lege, cu condiția atingerii fracției, în condițiile în care înțeleș un magistrat ajunge la concluzia că îndeplinește și celelalte condiții relative la stăruința în muncă și existența dovezilor temeinice de îndreptare, altfel dreptul alături de arbitrarul este o iluzie. Concluzionând, apreciază că domnul V are drept la liberare după ce a îndeplinit fracția de 1/3, iar faptul că urmează sau nu a fi liberat depinde doar de magistrat. În al treilea rând, în ceea ce privește concluziile comisiei, arată că se susține că petentul nu are un regim de executare inferior celui închis. În acest sens, dincolo de faptul că domnul V a refuzat un regim inferior pentru motive de siguranță personală, amintește că în cazul domnului V operează ca legea mai favorabilă, dispozițiile art. 52 și următoarele din Codul penal și nu 100 și 101 din noul Cod penal, care impun ca și condiție pentru admisibilitate a liberării, un regim deschis sau unul semideschis. De asemenea, arată se reține în procesul-verbal al comisiei că se mențin temeiurile avute în vedere - parcă s-ar discuta o propunere de arestare preventivă - de comisie cu prilejul primei analize, când aceasta a amănat liberarea condiționată, apreciind că ceea ce vrea comisia să sublinieze este faptul că este consecventă, însă omite să aibă în vedere hotărârea pronunțată de un magistrat, hotărâre care este definitivă. Pe de altă parte, apreciază că scopul pedepsei și atingerea scopului pedepsei nu este apanajul celor din cadrul penitenciarului, pentru că atunci când se discută despre scopul pedepsei potrivit prevederilor art. 52 din vechiul Cod penal, se discută despre niște prevederi pe care le are în vedere magistratul care individualizează judiciar pedeapsa, după scopul ei. De asemenea, dacă se pune problema discutării acestui proces-verbal al comisiei, solicită a se constata că acesta nu prezintă relevanță, de vreme ce motivele sunt alături de lege, iar domnul V a dat dovadă de un comportament astfel cum rezultă din caracterizarea depusă la dosarul cauzei. În ceea ce privește cererea de liberare condiționată, solicită a se constata că domnul V a îndeplinit fracția prevăzută de lege, a și depășit-o cu aproape 8 luni, nu contează că este din pedeapsa efectiv executată și din zile câștigate ca urmare a muncii prestate, că acesta a avut un comportament conform și că a participat la toate activitățile derulate în cadrul penitenciarului, chiar de la data la care a fost dată ultima hotărâre până la data la care a fost examinat, că are ... ani. De asemenea, arată că analizând actele depuse la dosarul cauzei, instanța va ajunge la concluzia cu privire la prezența petentului și motivele pentru care nu a venit în fața instanței la acest termen. Totodată, arată că domnul V are dreptul la liberare condiționată, iar toate cele aflate la dosarul acestuia îl califică pentru liberare condiționată, iar a afirma cineva, indiferent cine, că o perioadă de detenție ulterioară acestui moment, fără a prezenta relevanță cât, 5 luni, 6 luni cât spune comisia - 7 luni, 1 an, are drept scop îndreptarea domnului V, ar fi o afirmație falsă. În acest sens, susține că domnul V nu trebuie îndreptat, pentru că dumnealui are o educație solidă, precizând că domnul V a trebuit să înțeleagă ceva din hotărârea de condamnare și din faptul că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, lucru pe care probabil l-a realizat și că este așa, rezultă din înscrisul pe care l-a depus semnat de domnia sa, prin care petentul face o afirmație, respectiv: „Da, așa este, așa am procedat!”, iar cineva trebuie să facă dovada contrară și nu cu termeni generici, nu cu baze ca spre exemplu:

gravitatea faptelor, durata pedepsei, ce a postat domnia sa. În concluzie, solicită admiterea cererii de liberare condiționată și punerea în libertate de sub puterea mandatului.

Reprezentantul Ministerului Public, în exercitarea rolului constituțional de reprezentare a intereselor generale ale societății și de apărare a ordinii de drept, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor, solicită a-și expune punctul de vedere al Ministerului Public, cu privire la cererea de liberare condiționată a petentului condamnat V., încarcerat în prezent în Penitenciarul Rahova. În ceea ce privește legea penală aplicabilă, arată că având în vedere situația tranzitorie privind succesiunea de legi penale în timp, legea penală aplicabilă prezentei cauze, mai favorabilă petentului condamnat, este și în opinia Ministerului Public, legea penală veche, respectiv vechiul Cod penal (Legea nr. 15/1968), având în vedere în primul rând faptul că din start, regimul închis în care se regăsește petentul condamnat în executarea pedepsei în Penitenciarul Rahova (astfel cum rezultă din actele aflate la dosarul cauzei) ar reprezenta, potrivit noului Cod penal, un fine de neprimire a cererii, un motiv de respingere fără discuții a prezentei cereri de liberare condiționată ca neîntemeiată, potrivit art. 100 alin. (1) lit. b) C.pen. În ceea ce privește condițiile liberării condiționate: art. 59 alin. 1 și art. 60 alin. 2 C.pen. anterior, solicită a se avea în vedere că într-adevăr fracția minimă prevăzută de lege este îndeplinită, însă doar ca urmare a zilelor câștig acordate ca urmare a muncii prestate și, mai ales, a celor 11 lucrări științifice elaborate; fără aceste zile câștigate, petentul condamnat nu ar fi îndeplinit această condiție. Astfel, solicită a se observa faptul că modalitatea în care a obținut zilele câștig ca urmare a publicării unor lucrări științifice reprezintă un element important referitor la conduita condamnatului și la aprecierea pe care urmează a o face instanța cu privire la atingerea scopului pedepsei, de îndreptare și reeducare a persoanei condamnate, la dovezile temeinice de îndreptare; precizând și că aceasta argumentație au folosit-o cu autoritate de lucru judecat două instanțe de judecată, prin sentințele depuse la dosarul cauzei, cu ocazia primei cereri de liberare formulate de petent, respectiv Judecătoria Sectorului 5 București și Tribunalul București, apreciind totodată că aceste împrejurări ale redactării lucrărilor nu vor mai putea constitui motive întemeiate pentru respingerea unei cereri a petentului abia la momentul la care nu va mai avea nevoie de zilele câștigate în această modalitate pentru împlinirea fracției minime legale; până atunci, pentru motivele arătate și care urmează a mai fi arătate, și reținute de instanțele anterioare acestea constituie motive veritabile de respingere a cererii petentului. La analiza fiecărei cereri de liberare condiționată și la analiza situației oricărui petent-condamnat, există argumente și pro și contra, fiind și cazul situației de față, învederând în acest sens, că într-adevăr petentul a fost disciplinat, a fost recompensat de câteva ori, însă ceea ce urmează a expune acum, îndreptățește a formula concluzia că se nu poate acorda liberarea condiționată. Ca atare, în ceea ce privește cealaltă condiție, relativă la stăruința în muncă, disciplina și dovezile temeinice de îndreptare, arată că liberarea condiționată nu se aplică în mod automat după executarea fracțiunii de pedeapsă prevăzută de lege, ci numai dacă instanța care judecă dosarul își creează convingerea, ținând seama de conduita condamnatului în timpul executării pedepsei și de antecedentele sale penale, că reeducarea și îndreptarea acestuia sunt posibile și fără executarea în penitenciar a restului de pedeapsă, ceea ce nu este cazul în speță, astfel cum urmează a dezvolta. În acest sens, solicită a se observa că este vorba de o cerere de liberare condiționată formulate de o persoană condamnată și aflată în executarea unei pedepse de 10 ani închisoare pentru comiterea unei infracțiuni intenționate, în formă continuată, respectiv

spălare de bani - prevăzută de Legea nr. 656/2002, învederând și faptul că executarea pedepsei a început la data de 08.08.2014 și urmează să expire la data de 01.08.2024, petentul execută pedeapsă în regim închis, iar potrivit procesului-verbal nr. .../24.05.2017 al comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, petentul a lucrat în penitenciar având doar 57 zile câștigate ca urmare a muncii prestate, acesta mai beneficiind în schimb de 330 zile ca urmare a redactării a 11 lucrări științifice.

Mai mult decât atât, arată că este vorba de o cerere de liberare condiționată formulată de o persoană care a împlinit fracția legală doar cu urmare a zilelor câștigate doar ca urmare a unor lucrări științifice redactate într-o manieră care prezintă mai multe aspecte comune cu înșelăciunea decât cu activitatea științifică, aspect constat cu autoritate de lucru judecat de către două instanțe de judecată. În acest sens, arată că 1/3 din pedeapsa de 10 ani închisoare reprezintă 1217 zile, iar condamnatul a executat efectiv 1021 zile, calculându-i-se 387 zile ca urmare a lucrărilor științifice elaborate și a muncii prestate, ori, chiar din cuprinsul sentinței penale prin care s-a respins prima cerere de liberare condiționată rezultă faptul că depunerea unor copii de pe manuscrise și de pe cărți a reprezentat un aspect care a fost avut în vedere și trebuie avut încă în vedere la stabilirea dovezilor temeinice de îndreptare, apreciind că acele lucrări științifice au fost realizate cu scopul vădit de a induce în eroare comisia și instanțele de judecată, de a beneficia astfel de o reducere de pedeapsă, nereprezentând în fapt un demers științific, nereprezentând o muncă proprie, astfel că petentul nu a dat dovadă de corectitudine. De asemenea, instanțele au constatat, cu autoritate de lucru judecat, că nu există nicio dovadă că lucrările științifice ale petentului, pe care își întemeiază cererea sub aspectul îndeplinirii fracției legale, au fost redactate în penitenciar, însă fără a exista o dovadă, precum și faptul că unul dintre manuscrisele petentului avea 20 pagini, în timp ce varianta tehnoredactată avea în jur de 40 pagini, și multe alte exemple în acest sens.

La interpelarea instanței, reprezentantul Ministerului Public arată că concluziile formulate vizează condiția dovezilor temeinice de îndreptare, pe aspectul de corectitudine. Ca atare, arată că activitatea științifică din penitenciar a petentului condamnat nu reprezintă dovezile temeinice de îndreptare, din contră, reprezintă o modalitate vicleană și facilă de a ieși din penitenciar mai devreme decât ar trebui, învederând că potrivit Judecătoriei Sectorului 5 București, petentul este un profitor al curenților legislative din domeniu pentru a putea obține cât mai ușor zile câștig. Astfel, raportat la condițiile concrete de care acesta a beneficiat în detenție, precum și la durata de timp acordată fiecărei lucrări, instanța a constatat că este imposibil ca acestea să fie opere științifice riguros întocmite, care să dovedească că scopul pedepsei a fost atins. Mai mult decât atât, apreciază că eliberarea petentului din pedeapsa de 10 ani aplicată pentru o infracțiunea care a produs puternice reacții în rândul societății după numai 2 ani și 9 luni, în condițiile în care acesta a obținut aproape un an de zile câștig ca urmare a redactării unor lucrări științifice în maniera descrisă anterior, ar fi de natură a avea un efect total opus și nu de natură a avea un efect descurajant, ar dovedi o lipsă de reacție din partea statului față de cei care încalcă normele penale. Totodată, susține că o perioadă așa de scurtă efectiv executată, de 1/4 din pedeapsă, nu poate garanta îndreptarea condamnatului sub aspect moral, în sensul înlăturării deprinderilor antisociale ale condamnatului, iar poziția publică exprimată de petent pe blogul personal din care rezultă că acesta nu a acceptat încă condamnarea, considerându-se nedreptățit, reprezintă încă o dovadă că scopul pedepsei nu a fost atins. În al treilea rând, învederează că prezenta cerere este o cerere de liberare

condiționată formulate de o persoană care a fost obligată prin hotărârea de condamnare la plata echivalentului în lei a sumei de 60.000.000 Euro la cursul BNR din ziua efectuării plății către partea civilă Ministerul Agriculturii, cu titlu de despăgubiri civile, sumă ce nu a fost achitată, prejudiciul nefiind până în prezent acoperit, și nici măcar cheltuielile judiciare avansate de stat, în cauza în care petentul a fost condamnat, nu au fost achitate. În acest sens, arată că aspectele învederate instanței au ca scop să evidențiereze atitudinii petentului condamnat care nu denota faptul că regretă fapta săvârșită și ca dorește să înlăture toate consecințele negative ale acesteia. Cu privire la acest aspect, apreciază că un element foarte important, care trebuie susținut, este faptul că petentul condamnat contestă, pe orice căi posibile, dispozițiile la care a fost obligat pe latură civilă prin decizia de condamnare, urmărind nu recuperarea prejudiciului, ci din contră, să revizuiască decizia de condamnare pe latura civilă, ceea ce reprezintă încă un aspect care nu poate fi negat și care nu poate decât să formeze convingerea instanței că petentul nu s-a îndreptat, iar scopul pedepsei nu a fost atins. Pe de altă parte, în ceea ce privește prezenta cerere de liberare condiționată, aceasta a fost formulată de o persoană care nu a finalizat cu credite 17 programe la care a participat în perioada detenției, de unde rezultă faptul că nu a abordat cu destulă seriozitate aceste 17 programe din penitenciar, fie că, potrivit legii, nu a avut prezență de minim 75%, fie nu a avut calificativul bine la evaluarea finală, fie ambele, aspect ce denotă conduita reproșabilă a petentului în penitenciar în perioada scurtă petrecută în detenție, raportat la pedeapsa totală la care a fost condamnat. Mai mult, solicită a se avea în vedere și concluziile comisiei vis-a-vis de liberarea condiționată a petentului care sunt unele negative, în unanimitate, respectiv că nu se impune acordarea liberării condiționate, amânând discutarea propunerii de liberare condiționată cu încă 5 luni, pentru data de 23.10.2017, propunere care a fost motivată pe împrejurarea că liberarea condiționată este o vocație a persoanei condamnate și nu un drept, întrucât oportunitatea liberării revine comisiei și apoi instanței, și deși apărarea petentului face referire la termen, însă nu înțelege substanța lor. Nu în ultimul rând, învederează că deținutului nu are un regim de executare inferior celui închis, astfel că nu a fost atins scopul pedepsei, apreciind că se mențin temeiurile avute în vedere cu prilejul primei analize. În aceste sens, apreciază retoric, că cea care cunoaște cel mai bine atitudinea de îndreptare a unei persoane condamnate, este comisia privind individualizarea regimului de executare din penitenciarul în care acesta este deținut. Totodată, solicită a se avea în vedere și faptul că petentul condamnat nici măcar nu a dorit să compare în fața instanței, apreciind că cel mai probabil, acestea au fost și motivele pentru care condamnatului nu i s-a schimbat regimul de executare din închis în semideschis sau chiar deschis, iar conduita generală a condamnatului cel mai bine este observată de membrii comisiei din penitenciar. Mai mult, solicită a se avea în vedere și faptul că schimbarea regimului de executare în cel inferior se face în cazul în care petentul are o conduită bună și dă dovezi temeinice de îndreptare, însă în toată perioada executată până în prezent, în ciuda lucrărilor așa-zis științifice și în ciuda anumitor activități la care nu neagă că petentul a participat, însă este un comportament normal al acestuia, penitenciarul nu a înțeles niciodată să valorifice această bună conduită prin trecerea din regimul închis în regimul semideschis, astfel că nu s-ar putea constata nici de către comisie și nici de către instanță că se poate dispune liberarea condiționată a petentului întrucât totul trebuie aplicat gradual. Concluzionând, arată că multe dintre condițiile actuale la care făcea referire apărarea petentului potrivit noii reglementări, se analizează prin prisma vechii

condiții, în sensul de a fi stăruitor în muncă, de a fi disciplinat, de a da dovezi temeinice de îndreptare, mai ales de a dat dovezi temeinice de îndreptare, iar nu despre un comportament normal pe care trebuie să-l aibă orice condamnat care se află în penitenciar. Ca atare, având în vedere cererea formulată de un astfel de condamnat, apreciază că singura soluție legală și temeinică este respingerea acesteia ca neîntemeiată, petentul condamnat nedând dovezi temeinice de îndreptare. În concluzie, pentru motivele temeinice expuse anterior, solicită a se dispune respingerea cererii de liberare condiționată formulată de petentul condamnat V, ca neîntemeiată, cu fixarea unui termen de reiterare a cererii după data de 23.10.2017, astfel cum, întemeiat, a stabilit și comisia din Penitenciar, prin raportul înlocuit, precum și obligarea petentului-condamnat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat ocazionate de prezenta procedură, potrivit art. 275 alin. 2 C.proc.pen.

Avocatul petentului, în replică, având în vedere că există elemente cu caracter de noutate, solicită, în primul rând, a se respecta autoritatea de lucru judecat. Ca atare, solicită a se constata că ceea ce a statuat judecătorul fondului cu privire la fracția de pedeapsă a intrat în autoritatea de lucru judecat, pentru că Direcția Națională Anticorupție nu a declarat contestație împotriva hotărârii, astfel că în ceea ce privește fracția, există autoritate de lucru judecat și nu ar trebui reluate rațiunile care au stat în baza constatării acelei fracții, pe de o parte. Pe de altă parte, relativ la concluziile referitoare la autoritatea de lucru judecat formulate de reprezentantul Ministerului Public și la termenul de reiterare, prin raportare la lucrările științifice și influența acestora asupra fracției, citind din hotărâre, arată că: „cu toate acestea Tribunalul apreciază că termenul de reiterare fixat de 10 luni este prea îndelungat lipsind de efect zilele câștig acordate pentru lucrările științifice elaborate”, astfel tot în mod definitiv, tot cu autoritate de lucru judecat, un magistrat a afirmat că nu trebuie a fi prelungit termenul pentru că sunt lipsite de efect munca cu titlu intelectual.

Reprezentantul Ministerului Public, în contrareplică, solicită a se avea în vedere că spețele sunt diferite, exemplificând în acest sens, împrejurarea că acum două săptămâni a formulat concluzii de admitere a cererii de liberare a unui petent-condamnat care a îndeplinit fracția de o treime întrucât s-a făcut dovada îndeplinirii a tot ceea ce trebuia să îndeplinească, petentul a avut o atitudine corectă, a demonstrat că se căiește, de altfel a prezentat chitanțele de plată a cheltuielilor judiciare și a despăgubirilor civile, în instanță, ceea ce demonstrează că acea persoană era îndreptățită să a se valorifica acest drept.

Avocatul petentului, în contrareplică, arată că a remarcat concluziile reprezentantului Ministerului Public în sensul că „singura soluție legală și temeinică este respingerea cererii”, fără a adăuga și în aprecierea sa.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

I. *Actul de sesizare*. 1. Prin cererea formulată și înregistrată pe rolul Judecătoriei sectorului 5 București la data de 25.05.2017, sub nr. ..., petentul-condamnat V a solicitat liberarea condiționată de sub puterea mandatului de executare a pedepsei închisorii nr.1171/2014 emis în baza sentinței penale nr.701/2013 a Tribunalului București, definitivă prin decizia penală nr. 888/A/08.08.2014 a Curții de Apel București.

În motivarea cererii, petentul a arătat că la data de 25.11.2016, Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate s-a întrunit pentru a lua în discuție liberarea condiționată, pe baza criteriilor consacrate de disp. art. 95 din Legea nr. 254/2013, ocazie cu care a hotărât, în unanimitate, amânarea liberării condiționate cu 10 luni, respectiv până la data de 04.09.2017. Mai mult, s-a arătat că în conformitate cu disp. art. 97 alin. 11 din Legea nr. 254/2013, condamnatul V a formulat cerere de liberare condiționată, care a fost respinsă prin sentința penală nr. 2834/13.12.2016 de către Judecătoria Sector 5 București, fixându-se termen de reiterare a cererii la data de 24.09.2017, hotărâre care a fost atacată cu contestație, contestație ce a fost admisă de Tribunalul București prin decizia penală nr. 28/C din 10.01.2017 și desființând în parte sentința atacată, în rejudecare, a redus termenul de reînnoire a cererii după data de 24.05.2017. În acest sens, arată că Atunci când a hotărât reducerea termenului de reiterare a cererii de liberare condiționată, Tribunalul București, ca instanță de control judiciar, a constatat că petentul V a executat de la data de 08.08.2014, în total, 1220 de zile din pedeapsa aplicată, durată care depășește limita minimă de 1217 zile, reprezentând 1/3 din durata pedepsei; că a dat dovadă de stăruință în muncă, astfel cum a rezultat din actele dosarului; că, pe întreaga perioadă a detenției, a desfășurat activități lucrative, atât muncă fizică la punctul de lucru "Curățenie", cât și muncă intelectuală consacrată de elaborarea a 11 lucrări științifice și că nu a fost sancționat disciplinar, fiind chiar recompensat de 10 ori, apreciind în concluzie că termenul de reiterare de 10 luni era unul prea îndelungat, în condițiile în care lipsea de efect zilele câștig acordate pentru elaborarea lucrărilor științifice, ceea ce ar fi echivalat cu o executare efectivă a fracției de 1/3 din pedeapsă. În consecință, a redus acest termen cu 4 luni, considerând că o amânare de 6 luni reprezintă un termen suficient pentru ca cel condamnat să reconsidere valorile sociale ocrotite de lege și să depună eforturi suficiente în înlăturarea deprinderilor antisociale. În acest sens, a apreciat petentul că analiza oportunității liberării condiționate a condamnatului, după trecerea termenului de reiterare, ar trebui să depindă, în mod esențial, de hotărârea definitivă, la care se adaugă elementele de apreciere ale Comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, precum și ale magistraților investiți cu soluționarea unei noi cereri de liberare condiționată, aprecieri care trebuie să aibă la bază comportamentul condamnatului după respingerea cererii de liberare condiționată, anterior formulată. În ceea ce privește concluziile reținute prin procesul verbal nr. .../24.05.2016, de Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate din cadrul Penitenciarului București Rahova, care a amânat liberarea condiționată a condamnatului V cu 5 luni, respectiv până la 23.10.2017, petentul a arătat că, în analiza oportunității liberării condiționate, Comisia nu a ținut în seamă considerentele Deciziei penale nr. 28/C din 10.01.2017 a Tribunalului București, cu privire la caracterul suficient al termenului de 6 luni pentru discutarea unei noi liberări condiționate. În plus, în conformitate cu caracterizarea aflată la dosar și datată 23.05.2017, a avut la dispoziție date din care rezultă, dincolo de orice îndoială că, în perioada executată, acesta a avut un comportament adecvat normelor instituționale, a menținut relații neconflictuale cu ceilalți deținuți și a manifestat o atitudine decentă și respectuoasă față de personalul unității; că a participat, în mod activ și constant, la activitățile educaționale derulate în cadrul penitenciarului (activități de difuzare a culturii, activități moral religioase și sportiv recreative); că a fost recompensat de 12 ori cu suplimentarea dreptului la pachet și vizită și nu a fost sancționat disciplinar. Mai mult decât

atât, a arătat, conform aceleiași caracterizări, că a beneficiat de recompense, prin suplimentarea dreptului la pachet sau vizite, iar la 16.02.2017 a participat, în calitate de conferențiar, la conferința cu tema "Stări, emoții, comportament uman". Ca atare, de la data la care a fost pronunțată Decizia penală nr. 28/C din 10.01.2017 a Tribunalului București, până la data la care s-a examinat de către Comisie oportunitatea liberării condiționate, acesta a avut un comportament exemplar, și că nu au intervenit mutații de tip negativ în comportamentul acestuia. De asemenea, petentul a mai arătat că în mod nejustificat, Comisia a inserat, în considerentele care au stat la baza amânării liberării condiționate, împrejurarea că nu are un regim de executare inferior celui închis, mai ales, în condițiile în care disp. art. 100 alin. 1 lit. b) din noul Cod penal nu sunt aplicabile în cauza de față, legea penală mai favorabilă în materie de liberare condiționată fiind disp. art. 59 și urm. din vechiul Cod penal, iar hotărârea Comisiei este profund neîntemeiată, mai ales în condițiile în care, nu stă în căderea ei să aprecieze dacă scopul pedepsei a fost atins sau nu, aprecierile de acest fel fiind exclusiv atributul magistraților care judecă propunerile de liberare condiționată sau cererile de liberare condiționată. Nu în ultimul rând, petentul a mai arătat că de la data la care a fost examinată cererea de liberare condiționată anterioară până la data la care s-a întrunit Comisia, nu au intervenit mutații de tip negativ în comportamentul acestuia și că, în aceste condiții, Decizia penală nr. 28/C din 10.01.2017 are autoritate de lucru judecat în ceea ce privește intervalul de timp necesar pentru reconsiderarea valorilor sociale ocrotite de lege și pentru depunerea unor eforturi în înlăturarea deprinderilor antisociale, autoritate de lucru judecată care își produce efectele la expirarea termenului. Pe de altă parte, deși autoritatea de lucru judecat în cauza de față este una provizorie și că putea fi răsturnată, dar numai dacă petentul și-ar fi schimbat comportamentul pe parcursul detenției, astfel încât consacrarile din Decizie să rămână fără efecte cu privire la termenul necesar pentru reeducare, în condițiile în care acesta a stăruit în comportamentul conform cu care de altfel a fost avut în vedere de către Tribunal atunci când a fixat termenul de reiterare, inferior termenului maxim pe care ar fi putut să îl fixeze, în concordanță cu disp. art. 587 alin. 2 Cod proc.pen., respectiv de 1 an - , a solicitat a se constata că cererea de liberare condiționată este una întemeiată.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 97 alin. 11 din legea nr. 254/2013.

2. Prin adresa nr. .../26.05.2017 emisă de Penitenciarul București Rahova și înregistrată pe rolul Judecătoria Sectorului 5 București la data de 29.05.2017, sub nr. ... a fost înaintată contestația formulată de petentul V împotriva propunerii de amânare a liberării condiționate a Comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate în ceea ce privește acordarea liberării condiționate.

Prin procesul-verbal nr. .../24.05.2017 emis de către Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate din cadrul Penitenciarul București Rahova, în ceea ce privește acordarea liberării condiționate, s-a propus, în unanimitate, amânarea liberării condiționate cu 5 luni, respectiv până la data de 23.10.2017, având în vedere perioada scurtă executată efectiv din pedeapsă până la acest moment (1021 zile din 3653 zile, respectiv 2 ani 9 luni și 13 zile din 10 ani), faptul că liberarea condiționată este doar o vocație și nu un drept, oportunitatea liberării, privită prin prisma atingerii scopului pedepsei,

rămânând la aprecierea comisiei, iar mai apoi a instanței de judecată, faptul că până la acest moment, deținutul nu are un regim de executare inferior celui închis și apreciind că se mențin și temeiurile avute în vedere de comisie cu prilejul primei analize, când a fost amânată liberarea la o dată ulterioară momentului de față, apreciindu-se că scopul pedepsei nu a fost atins.

Cele două cereri de liberare condiționată formulate de către petentul V au fost reunite la termenul de astăzi.

II. Probatoriul. La solicitarea reprezentantului Ministerului Public, instanța a administrat proba cu înscrișuri, respectiv sentința penală nr. 2834/13.12.2016 pronunțată în dosarul nr. ... al Judecătoriei sectorului 5 București prin care s-a respins prima cerere de liberare condiționată formulată de petentul-condamnat V, ca neîntemeiată, precum și decizia penală prin care aceasta a rămas definitivă, practică judiciară și decizia civilă nr. 419/A/2017 în dosarul nr. ... a Curții de Apel București în dovedirea atitudinii condamnatului față de consecințele faptei sale.

La termenul de judecată din data de 08.06.2017, petentul, prin apărător, a depus un memoriu prin care a învederat că a respectat întotdeauna recomandările instanței și a reconsiderat valorile sociale ocrotite de lege, depunând eforturi pentru înlăturarea deprinderilor antisociale.

III. Situația de fapt. Instanța reține că persoana condamnată V, în vârstă de ... de ani, se află în executarea unei pedepse de 10 ani închisoare stabilită prin sentința penală nr. 701/2013 pronunțată de Tribunalul București, definitivă, pentru săvârșirea, în calitate de autor, a infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de Legea nr. 656/2002, faptă din perioada de 31.05.2002-24.11.2003.

Executarea acestei pedepse a început la data de 08.08.2014 și urmează să expire la data de 07.08.2024, petentul executând pedeapsa în regim închis, așa cum rezultă din relațiile comunicate de penitenciar aflate la dosar.

De asemenea, instanța reține că petentul a lucrat în penitenciar, considerându-i-se executate 387 zile închisoare ca urmare a muncii prestate (din care 330 zile - în urma redactării de lucrări științifice și 57 zile - ca urmare a muncii prestate, în prezent petentul muncind la punctul de lucru Curățenie Interior), în perioada detenției având un comportament adecvat normelor instituționale și beneficiind de mai multe recompense. În plus, se reține că petentul nu a fost sancționat disciplinar niciodată.

Din caracterizarea întocmită de Penitenciarul Rahova rezultă că persoana condamnată, a fost recompensată de 12 ori, a menținut legătura cu mediul de suport prin intermediul vizitelor și apelurilor telefonice, a avut o atitudine decentă și respectuoasă față de personalul unității, a menținut relații neconflictuale cu celelalte persoane private de libertate. De asemenea, s-a reținut că a câștigat un total de 1882 credite (510 scăzute prin recompensare, sold 1372), iar la data de 03.12.2014 a fost selecționat la activități lucrative - la punctul de lucru Curățenie Interioară.

Din punct de vedere social, se reține că persoana condamnată ..., pe durata executării pedepsei a menținut legătura cu familia prin intermediul apelurilor telefonice și vizitelor. De asemenea, se reține că petentul-condamnat a participat la Programul de Pregătire pentru Liberare.

Din punct de vedere psihologic, ...

IV. *Considerente juridice. a. Legea aplicabilă.* Înainte de a examina temeinicia cererii de liberare condiționată, având în vedere succesiunea în timp a unor norme penale aplicabile acestei cereri, și în lipsa unor norme tranzitorii expres stabilite instanța va stabili care este legea mai favorabilă.

Comparând condițiile cumulative prevăzute de cele două norme legale ce s-au succedat în timp de la data comiterii infracțiunii și până la data formulării cererii de liberare condiționate, se poate observa lesne că dispozițiile din legea veche sunt mai favorabile, căci printre condițiile enumerate de legea anterioară nu se regăsește și aceea a executării pedepsei în regim semideschis/deschis și nici cea a îndeplinirii integrale a obligațiilor civile stabilite prin hotărârea de condamnare. În speță, petentul nu îndeplinește toate aceste condiții suplimentare, căci execută pedeapsa în regimul închis și nu a făcut dovada achitării obligațiilor civile.

Având în vedere și dispozițiile art.5 C.pen., precum și decizia nr.214 din 16 iunie 1997 a Curții Constituționale (ce are în continuare aplicabilitate) instanța urmează a analiza cererea de liberare condiționată formulată de petent prin raportare la dispozițiile art.59 C.pen. din 1969, iar nu prin raportare la dispozițiile art.100 din Codul penal în vigoare.

Potrivit acestui text de lege, după ce a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, sau cel puțin trei pătrimi în cazul închisorii mai mari de 10 ani, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei.

În calculul fracțiilor de pedeapsă prevăzute în alin. 1 se ține seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz însă, liberarea condiționată nu poate fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin o treime din durata pedepsei când aceasta nu depășește 10 ani și a cel puțin jumătate când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

De asemenea, se reține că potrivit art. 60 alin. 2 din vechiul C. pen., cei condamnați în timpul minorității, când ajung la vârsta de 18 ani, precum și condamnații trecuți de vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei, pot fi eliberați condiționat, după executarea unei treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau a unei jumătăți în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în art. 59 alin. 1.

b. *Analizând condițiile necesare liberării condiționate prevăzute de art.59 alin.1 raportat la art. 60 alin. 2 din vechiul C. pen.*, instanța constată, în primul rând, că, până la

data de 24.05.2017, petentul a executat în total 1408 zile (dintre care 387 zile fiindu-i considerate ca executate pe baza muncii prestate și/sau a instruirii școlare și formării profesionale) din cele 3653 zile (10 ani) pe care le avea de executat. Cum pentru a putea fi liberat condiționat, petentul trebuia să execute cel puțin o treime din pedeapsa de 10 ani închisoare, reprezentând 1217 zile, se constată îndeplinită condiția referitoare la executarea fracțiunii minime obligatorii din pedeapsă.

În ceea ce privește modalitatea în care petentului i-au fost considerate drept executate cele 387 de zile (cu referire la susținerile procurorului privind lipsa cantității științifice a lucrărilor publicate, lipsa dovezilor că ar fi fost redactate în detenție, privind împrejurarea că petentul ar fi „un profitor al unor carențe legislative” etc.), instanța reamintește că atributul contabilizării zilelor considerate ca executate pe baza muncii prestate de persoanele condamnate aparține exclusiv administrației penitenciarului, conform art.207 alin. 2 din Regulamentul de punere în aplicare a Legii nr.254/2013 (astfel cum era în vigoare la data acordării beneficiului legal), aceasta fiind autoritatea care dă efect dispozițiilor art.96 alin.1 lit.f din Legea nr.254/2013, prin consemnarea numărului de zile considerate ca executate pe baza muncii în cuprinsul procesului-verbal întocmit cu ocazia analizării oportunității liberării condiționate. În același sens, instanța reține că potrivit art.96 alin. 2 din Legea nr. 254/2013, reducerea fracțiunii de pedeapsă care este considerată ca executată pe baza muncii sau a instruirii școlare și formării profesionale nu poate fi revocată. Astfel, instanța apreciază că din moment ce autoritatea însărcinată cu operarea acestor reduceri nu le poate revoca, cu atât mai mult este oprită intervenția instanței de judecată în cenzurarea modalității de evaluare și contabilizare a numărului de zile considerate executate în condițiile menționate. Instanța apreciază, în concluzie, că dispozițiile art.96 din Legea nr.254/2013 de care a beneficiat petentul și-au produs efectele în cazul său la data la care administrația penitenciarului a constatat prestată munca sau elaborate lucrările științifice, instanța nefăcând directă aplicare a disp. art.96 din Legea nr.254/2013, ci doar validând procedura administrativă desfășurată în cadrul penitenciarului.

Cu privire la celelalte două condiții ale liberării condiționate, *stăruința în muncă și disciplina condamnatului*, din caracterizarea comportamentului petentului în perioada analizată a executării pedepsei, instanța reține că deținutul a avut un comportament constant pozitiv, o atitudine corespunzătoare normelor instituționale, a participat la diverse concursuri tematice, conferințe și activități sportive, artistice și religioase, având un total de 1882 de credite.

În ceea ce privește solicitarea procurorului, de respingere a cererii de liberare condiționată, întrucât petentul a finalizat fără credite un număr de 17 programe educaționale la care a participat, se constată că 8 dintre acestea sunt activități sportive (care prin natura lor nu se încheie prin acordarea de credite), petentul având o participare consistentă la alt tip de activități educaționale, 48 de programe pe care le-a încheiat și la care a primit credite suficiente pentru a demonstra o îndreptare a comportamentului.

Relevant în acest sens este faptul că petentul nu a fost sancționat disciplinar niciodată, fiind recompensat de 12 ori, ultimele două recompense fiind aplicate în ultima perioadă supusă analizei, după data respingerii primei cereri de liberare condiționată.

Instanța reține că petentul execută pedeapsa în regim închis, aspect ce nu are relevanță prin prisma dispozițiilor legale aplicabile în speță, motiv pentru care nu va ține seama de acest aspect invocat atât de comisie cât și de către procuror în mod vădit neîntemeiat (de altfel, apărătorul petentului a subliniat că petentul a solicitat menținerea acestui regim de executare, pentru siguranța sa în penitenciar).

În ceea ce privește argumentele procurorului, referitoare la lipsa dovezilor de îndreptare a comportamentului, prin neacoperirea despăgubirilor la care a fost obligat sau prin contestarea „pe orice căi posibile” a laturii civile a hotărârii de condamnare, instanța constată că acesta nu este un criteriu legal de evaluare a comportamentului din detenție. Condiția analizată presupune observarea conduitei persoanei private de libertate prin raportare la Regulamentul de ordine interioară al locului de detenție, prin evaluarea eforturilor depuse de această persoană în a participa la activități lucrative, educative, moral-religioase, culturale etc.

Cum instanța este ținută de înțelesul expres al normei juridice, ce este limpede în acest caz, nu va extinde sfera noțiunii de „îndreptare a comportamentului” și la ipoteze ce nu au fost avute în vedere de legiuitor la data edictării actului normativ (respectiv la analiza comportamentului prin prisma achitării obligațiilor civile, a cheltuielilor judiciare etc., disp. art.59 din vechiul C.pen. neimpunând o atare condiție).

De asemenea, în același context, instanța va înlătura – ca nefondate - argumentele procurorului referitoare la lipsa dovezilor de îndreptare a comportamentului celui condamnat dedusă din împrejurarea că acesta a contestat hotărârea de condamnare (s-a depus în acest sens decizia civilă nr.419/A/5.05.2017 a Curții de Apel București, secția a IV-a). Se reține, în acest sens, că orice cetățean beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și are obligațiile prevăzute de acestea. Promovarea unor căi de atac sau a unor acțiuni în justiție se circumscrie accesului liber la justiție potrivit căruia orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, nicio lege neputând îngreuna exercitarea acestui drept. Pe de altă parte, drepturile procesuale trebuie exercitate cu bună-credință, potrivit scopurilor în vederea cărora au fost recunoscute de lege și fără a se încălca drepturile procesuale ale altei părți. În măsura în care instanța civilă ar fi constatat abuzul de drept, împotriva petentului se puteau dispune sancțiunile legale, în lipsa unor atare sancțiuni fiind prezumată buna-credință în exercitarea unor acțiuni în justiție.

Dreptul oricărui cetățean de a promova anumite acțiuni în justiție sau unele căi de atac prevăzute de lege chiar și după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare este o manifestare a dreptului la apărare, dar și o manifestare a libertății de conștiință, căci justițiabilul nu poate fi obligat să-și însușească argumentele cuprinse într-o hotărâre judecătorească. Ceea ce trebuie să recunoască persoana condamnată este forța juridică a hotărârii judecătorești definitive, acestuia fiindu-i interzis să se sustragă de la executarea pedepsei sau să sustragă bunuri de la executarea civilă. Or, astfel cum reiese din documentele depuse la dosar (procesul verbal nr.../24.05.2017 al comisiei), petentul s-a predat poliției în ziua în care s-a emis mandatul de executare a pedepsei închisorii și nu există indicii că ar fi încercat să ascundă sau să sustragă bunuri de la executarea obligațiilor civile, neexistând

deci argumente în favoarea ideii că petentul ar fi nesocotit dispozițiile Hotărârii de condamnare.

În ceea ce privește *prestarea unei activități lucrative și/sau de instruire școlară și formare profesională*, instanța constată că petentul a desfășurat o astfel de activitate pe durata detenției, în acest sens fiind evidențiate în procesul-verbal întocmit de comisie un număr de 57 de zile considerate ca executate pe baza muncii prestate la punctul de lucru curățenie (în perioada ianuarie 2016-mai 2017, dar și anterior, sporadic, în anul 2015), la care se adaugă și un număr de 330 zile considerate ca executate prin publicarea unor lucrări științifice.

În ceea ce privește *antecedentele penale*, instanța constată că petentul nu a mai fost anterior condamnat, aflându-se la primul conflict cu legea penală.

Totodată, instanța are în vedere faptul că liberarea condiționată este un mijloc de individualizare complementară a pedepsei, ce constă în punerea în libertate a condamnatului din locul de deținere mai înainte de executarea în întregime a pedepsei, *sub condiția ca până la împlinirea duratei acesteia să nu mai săvârșească alte infracțiuni*. Față de aceste dispoziții legale, instanța ar adăuga la lege dacă ar proceda la o nouă evaluare a gravității faptei comise, mai ales în condițiile în care liberarea condiționată solicitată se referă la o pedeapsă aplicată pentru infracțiuni comise fără violență.

Pentru aceste considerente, având în vedere comportamentul petentului în detenție, astfel cum a fost analizat anterior, dar și vârsta și starea de sănătate a acestuia (pentru care s-au depus mai multe documente medicale), instanța apreciază că este întemeiată cererea sa de liberare condiționată, fiind îndeplinite cumulativ condițiile prev. de art.59 și art.60 din vechiul Cod penal.

Instanța va atrage atenția petentului asupra consecințelor la care se expune în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni înainte de considerarea ca executată a întregii pedepse, acest fapt determinând revocarea liberării condiționate și executarea restului rămas neexecutat.

De asemenea, instanța reține că, potrivit art.275 alin. 3 Cod proc. pen., cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

În temeiul art. 587 C. proc.pen, cu aplicarea art. 5 C.pen. cu ref. la art.59 și art.60 al.2 din vechiul C.pen., admite cererea de liberare condiționată formulată de petentul-condamnat V (fiul lui ..., născut la data de ..., CNP ..., deținut în Penitenciarul București Rahova).

Dispune liberarea condiționată a petentului de sub puterea mandatului de executare nr.1171/2014 emis de Tribunalul București secția I penală, dacă nu este arestat în altă cauză.

Atrage atenția petentului asupra cazurilor de revocare a beneficiului liberării.

În temeiul art.275 alin.3 C.proc.pen., cheltuielile judiciare avansate de către stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de contestație, în termen de 3 zile de la comunicarea minutei.

Pronunțată în ședința publică, azi, 08.06.2017.

Președinte

Grefier

STIRIPEDESURSE.ro